Súd:	Krajský súd Bratislava
Spisová značka:	7Co/125/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1108212294
Dátum vydania rozhodnutia:	02. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI:	ECLI:SK:KSBA:2019:1108212294.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: L.. M. P., N. H. XXXX/ XX, D. O. D. S., zastúpený advokátom JUDr. Pavlom Lackom, LL.M., Nešporova 8, Liptovský Mikuláš, proti žalovanému: 1/ Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 13.12.2017, č.k. 12C/76/2008-489, jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvej inštancie sa m e n í tak, že žalovaný 1/ je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy z titulu nezákonného rozhodnutia (uznesenia Okresného súdu Trnava sp.zn. Tp 125/04 zo dňa 1.7.2004) v sume 2 280 eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Vo zvyšku sa žaloba o náhradu nemajetkovej ujmy z titulu nezákonného rozhodnutia (uznesenia Okresného súdu Trnava sp.zn. Tp 125/04 zo dňa 1.7.2004) zamieta.

Žalovanému 1/ sa proti žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.V napadnutom rozhodnutí súd prvej inštancie žalobu v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy z titulu nezákonného rozhodnutia (uznesenie Okresného súdu Trnava sp.zn. Tp 125/04 zo dňa 1.7.2004) zamietol a žalovanému 1/ nepriznal náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 27 ods.2 zák. č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 1.7.2004 do 31.12.2012, § 3 ods.1,2, § 5 ods.1, § 6 ods.1, § 8 ods.5 písm. a/, § 9 ods.1, § 17 ods.1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 1.7.2004, § 2, § 4 ods.1, § 5 ods.1, § 23 zák. č. 58/1969 Zb. a vecne tým, že predmetom sporu zostal po rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Co 552/2013 - 217 zo dňa 9.11.2016 (ktorým odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 12C/ 76/20085 - 211 zo dňa 31.5.2013 vo výroku ktorým bola žalovanému 1/ uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 12 012,75 eur, vo výroku, ktorým bola proti žalovanému 1/ žaloba o zaplatenie sumy 120 762,93 eur a o zaplatenie 8,5 % úroku z omeškania zo sumy 132 775,68 eur za obdobie od 3.7.2007 do zaplatenia zamietnutá a vo výroku ktorým žalovanému 1/ nebola priznaná náhrada trov konania a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie, pričom vo zvyšnej napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil) zostal len nárok na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu nezákonného rozhodnutia, uznesenia Okresného súdu v Trnave sp.zn. Tp 125/2004 zo dňa 1.7.2004 o vzatí žalobcu do väzby voči žalovanému 1/ Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou domáhal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 132 775,68 eur za nezákonné rozhodnutie, za ktoré na pojednávaní dňa 3.10.2012 označil dve rozhodnutia - uznesenie Okresného súdu v Trnave sp.zn. Tp 125/2004 zo dňa 1.7.2004 o jeho vzatí do väzby a uznesenie

Prezídia PZ Banská Bystrica ČVS: PPZ 11/BOK-S-I-2004 zo dňa 28.6.2004 o začatí jeho trestného stíhania. Za vzniknutú nemajetkovú ujmu označil poškodenie jeho dobrého mena a povesti. Rozsudkom č.k. 12C 76/2008 - 211 zo dňa 31.5.2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Co 552/2013 - 317 zo dňa 9.11.2016, bol nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu nezákonného rozhodnutia - uznesenia Prezídia PZ Banská Bystrica ČVS: PPZ 11/BOK-S-I-2004 zo dňa 28.6.2004 o začatí trestného stíhania žalobcu zamietnutý. Žalobca však naďalej trval na náhrade nemajetkovej ujmy v rovnakej výške s rovnakým poškodeniami z titulu nezákonného rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu v Trnave sp.zn. Tp 125/2004 zo dňa 1.7.2004, o jeho vzatí do väzby.

3. Súd prvej inštancie mal na základe výkonného dokazovania za preukázané, že uznesením Prezídia PZ Banská Bystrica ČVS: PPZ - 11/BOK -S-I-2004 zo dňa 28.6.2004 bolo voči žalobcovi a ďalším 17 obvineným, začaté trestné stíhanie za trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej a teroristickej skupiny podľa §185a ods.1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom skrátenia dane a poistného podľa §148 ods. 1,5 Trestného zákona a uznesením Okresného súdu v Trnave sp. zn. Tp 125/2004 zo dňa 1.7.2004, bol žalobca dňa 28.6.2004 o 06,00 hod. vzatý do väzby z dôvodu § 67 ods. 1, písm. b) c) Tr. poriadku. Uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3Tpo 67/04 zo dňa 26.8.2004 bolo uznesenie o vzatí žalobcu do väzby zrušené podľa § 149 ods. 1, písm. a) Tr. poriadku a žalobca bol z väzby prepustený na slobodu. Uznesením Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR sp. zn. VII Gv 319/04 zo dňa 29.3.2006, právoplatným dňa 7.4.2006, bolo trestné stíhanie žalobcu zastavené, pretože je nepochybné, že skutok nespáchali obvinení a zároveň podľa §215 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku bolo trestné stíhanie obvinených zastavené pretože skutok kladený im za vinu nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Súd prvej inštancie konštatoval, že podľa súdnej praxe a platnej judikatúry, posudzovanie nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o začatí trestného stíhania a o väzbe, ak došlo k zastaveniu trestného stíhania obvineného preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie týchto rozhodnutí pre nezákonnosť (rozsudok NS SR sp.zn. 1Cdo 53/1993, 4MCdo 15/2009 a rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. III.ÚS 117/06, I.ÚS 320/2016, I.ÚS 395/2016 a I.ÚS 540/2016 z 13.12.2016). Tým podľa názoru súdu vzniklo žalobcovi právo domáhať sa nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch z titulu nezákonného rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu v Trnave sp. zn. Tp 125/2004 zo dňa 1.7.2004, o jeho vzatí do väzby, a to v zmysle § 5 ods. 1 a § 8 ods. 5 zákona č. 514/2003 Z.z. Tento nárok si žalobca podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. mohol uplatniť v lehote 3 roky odo dňa, kedy sa dozvedel o škode. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy podľa §17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. vo výške 4 000 000 Sk = 132 775,68 eur za poškodenie dobrého mena a povesti v lehote upravenej v §19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Podľa názoru súdu sa žalobca o škode vzniknutej mu uznesením Okresného súdu v Trnave sp.zn. Tp 125/2004 zo dňa 1.7.2004 o jeho vzatí do väzby dozvedel právoplatnosťou uznesenia Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR sp. zn. VII Gv 319/04 zo dňa 29.3.2006, t.j. dňa 7.4.2006, ktorým bolo trestné stíhanie voči nemu zastavené. Keďže počas § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas 6 mesiacov, mohol žalobca uplatniť nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy z titulu tohto nezákonného rozhodnutia do 7.10.2009. Keďže žalobca podal žalobu o náhradu škody a nemajetkovej ujmy vo výške 201 792 252,90 Sk s príslušenstvom na súde dňa 14.4.2008, súd prvej inštancie námietku premlčania žalovaného 1/ vyhodnotil ako nedôvodnú. Pokiaľ žalobca na pojednávaní dňa 9.5.2012 špecifikoval uplatnený nárok ako škodu vzniknutú znížením ceny akcií spoločnosti SPECTRUM a.s. ktorých je vlastníkom v podiele 50% vo výške 6 548 828,25 eur a ako nemajetkovú ujmu vo výške 132 775,68 eur , nešlo o rozšírenie žaloby . O rozšírenie žaloby nešlo ani dňa 3.10.2012, kedy žalobca upresnil špecifikáciu uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 132 775,68 eur , prednesenú na pojednávaní dňa 9.5.2012 tak, že sa domáha náhrady nemajetkovej ujmy z titulu nezákonného rozhodnutia za ktoré označil dve rozhodnutia - uznesenie Okresného súdu v Trnave sp.zn. Tp 125/2004 zo dňa 1.7.2004 o jeho vzatí do väzby a uznesenie Prezídia PZ Banská Bystrica ČVS: PPZ 11/BOK-S-I-2004 zo dňa 28.6.2004 o začatí jeho trestného stíhania.

4. Poukazujúc na § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. mal súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním (žiadosťami o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 27.6.2007 a 2.7.2007) za preukázané, že žalobca požiadal žalovaného 1/ ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. o náhradu škody, ktorá mu vznikla v súvislosti s jeho vzatím do väzby. V žiadostiach uviedol, že škoda mu vznikla jednak nesprávnym úradným postupom orgánov činných v trestnom konaní ale aj v súvislosti s jeho zadržaním a vzatím do väzby, čím došlo k značnému poškodeniu

jeho mena a škode na jeho dobrom mene a povesti. Žalobca vzniknuté škody špecifikoval ako za náklady vynaložené na obhajobu vo výške 502 252,90 Sk, ako poškodenie dobrého mena vo výške 4 000 000 Sk (vyšetrovacia väzba, spájanie jeho mena s kauzou "olejári", psychickú ujmu jeho a celej rodiny, zhoršenie vzťahov v mieste bydliska) a škodu spočívajúcu v znížení hodnoty akcií spoločnosti SPECTRUM a.s. vo výške 197 290 000 Sk (vyčíslenú Znaleckým posudkom č. 8/2007 zo dňa 5.4.2007 znaleckej organizácie PP CONSULT ku dňu 31.12.2006). Pri posudzovaní námietky žalovaného 1/, že uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu nezákonného rozhodenia o väzbe nebol predbežne prerokovaný, vychádzal súd prvej inštancie zo záverov rozsudku odvolacieho súdu č.k.3Co 552/2013-317 zo dňa 9.11.2016 a námietku žalovaného 1/, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu nezákonného rozhodnutia o väzbe nebol predbežne prerokovaný, vyhodnotil ako nedôvodnú.

5. Následne sa súd prvej inštancie zaoberal posúdením nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu nezákonného rozhodnutia, uznesenia Okresného súdu v Trnave sp. zn. Tp 125/2004 zo dňa 1.7.2004, o vzatí žalobcu do väzby a zohľadňoval závery rozsudku odvolacieho súdu č.k.3Co 552/2013-317 zo dňa 9.11.2016, ktorý uviedol, že súd prvej inštancie sa v danom prípade pri rozhodnutí o priznaní nemajetkovej ujmy nezaoberal (pri preukázaní existencie nezákonného rozhodnutia) ďalším nemenej dôležitým predpokladom zodpovednosti štátu za škodu (uplatnenú ako nemajetkovú ujmu) spôsobenej v dôsledku nezákonného rozhodnutia, a to existenciou príčinnej súvislosti medzi škodou a nezákonným rozhodnutím, t.j. či škoda ako nemajetková ujma, ktorá je uplatňovaná voči štátu, vznikla následkom nezákonného rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu v Trnave sp. zn. Tp 125/2004 zo dňa 1.7.2004 o vzatí žalobcu do väzby (viď analogické použitie Nálezu ÚS SR I. ÚS 430/2011-37 zo dňa 18.1.2012). Konštatoval, že žalobca sa pôvodnou žalobou domáhal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 132 775,68 eur z titulu nezákonného rozhodnutia, za ktoré označil 2 rozhodnutia: uznesenie Okresného súdu v Trnave sp.zn. Tp 125/2004 zo dňa 1.7.2004, o vzatí žalobcu do väzby a uznesenie Prezídia PZ Banská Bystrica ČVS: PPZ 11/BOK-S-I-2004 zo dňa 28.6.2004 o začatí jeho trestného stíhania bez toho, aby rozdelil požadovanú nemajetkovú ujmu z toho ktorého nezákonného rozhodnutia.

6. Súd prvej inštancie mal na základe vykonaného dokazovania (výsluchom žalobcu, svedkov L.. O. P., H. P., L.. M. A. a písomným vyjadrením svedka M. P. ml. zo dňa 15.11.2017) za preukázané, že žalobca bol pred vzatím do väzby úspešným, bohatým, zdravým, váženým a sebavedomým človekom, zakladal si na svojom morálnom kredite, snažil sa všetkým pomáhať, zaujímal sa nadštandardne o svojich rodičov, súrodencov a takto sa snažil vychovávať aj deti, rodina dobre vychádzala aj so svojimi susedmi. Spolu so svojim švagrom S. A. založil spoločnosť Spectrum a.s. Podnikať začal od nuly, vytvoril v spoločnosti Spectrum a.s. know- how, na základe ktorého bola vybudovaná úspešná spoločnosť, ktorá podnikala na burzách. Know - how žalobcu bolo unikátne, bol jedným z najlepších odborníkom v odbore poisťovania cien a burzových operácií s pohonnými hmotami, na základe jeho matematických a analytických schopností. Postupne sa firma rozširovala a za 8 rokov zamestnávala 101 zamestnancov, mala 17 čerpacích staníc, 15 cisternových súprav, 3 daňové sklady pohonných hmôt, dosahovala mesačný obrat 150 000 000 Sk a ročný obrat 4 miliardy Sk. Žalobca vlastnil 50% akcii spoločnosti Spectrum a.s. v hodnote 351 182 000 Sk, mal mesačnú mzdu od 120 000 do 300 000 Sk a jeho rodina poberala z úspešnej spoločnosti významné benefity. Pri zadržaní žalobcu bolo veľa ľudí, išlo o veľkú akciu, o ktorej informovala denná tlač ako o odhalení naftárskej mafie, ako o podvodoch s pohonnými látkami, v ktorej bolo obvinených spolu 81 ľudí, žalobcu prevážali s putami na rukách a nohách. Väzba žalobcu bola závažným zásahom do jeho osobnej slobody, mala dopad na jeho osobný, profesionálny, rodinný, spoločenský život a dobré meno. Žalobca mal vo väzbe veľké problémy, nechcel chodiť vo väzenských šatách, koncipient mu pravidelne do väzby nosil čisté veci, mal problémy s hygienou, ktorú nemohol vykonávať tak často ako bol zvyknutý, mal problémy so stravou, odmietal stravu, prestal jesť mäso, bol psychicky na dne. Po prepustení z väzby žalobca stratil sebavedomie, má zdravotné problémy so žalúdkom, psychické problémy, nekomunikoval s okolím, nebol schopný súvisle rozprávať, neustále sa niečoho bál, mal problémy zo spaním, 3 roky nemohol riadne zaspať, odmietal odbornú pomoc lekára, ktorú v tom čase potreboval, stala sa z neho ľudská aj ekonomická troska, má obrovské dlhy, stratil ekonomické príjmy, rozmýšľal aj o samovražde. Väzba žalobcu zničila aj jeho rodinné vzťahy, susedské vzťahy, priateľské a spoločenské vzťahy, mala vplyv na zdravie jeho manželky, jeho mamy a jeho syna M.. Rodiny žalobcu a jeho švagra S. A., ktorý bol tiež trestne stíhaný na slobode sa odcudzili, rodine zostali len 3 priatelia, okolie rodinu odsudzuje, vyhýba sa jej. Žalobca sa snaží vyhýbať stretnutiam so susedmi tým, že chodí do práce skoro ráno, aby nikoho nestretol a vracia sa neskoro večer, aby opäť nikoho nestretol. Tým, že žalobca je akcionárom spoločnosti Spectrum a.s., poznačila jeho väzba aj túto spoločnosť. Po jeho vzatí do väzby už spoločnosť Spectrum a.s. neurobila žiaden

obchod, nedostala záruky z banky, ktoré k obchodovaniu potrebovala, v bankách už so žalobcom nikto nechcel rokovať, boli ukončené úverové vzťahy a garancie pre spoločnosť Spectrum a.s. a to isté platilo aj vo vzťahu k obchodným partnerom, kde mala spoločnosť Spectrum a.s. otvorené účty a po vzatí žalobcu do väzby všetci obchodný partneri požadovali splatenie týchto účtov. Spoločnosť Spectrum a.s. nedokončila svoje obchody, má záväzky v hodnote 4 000 000 eur, za ktoré zodpovedá žalobca a S. A., ako akcionári spoločnosti Spectrum a.s. svojím majetkom. Žalobca a jeho rodina stratila príjem a benefity so spoločnosti Spectrum a.s. Žalobca za nemajetkovú ujmu označil poškodenie dobrého mena, povesti, spoločenského postavenia, poškodenie zdravia, psychickú ujmu jeho a celej rodiny, zásah do rodinného života a života jeho blízkych a zhoršenie vzťahov v mieste bydliska.

7. Súd prvej inštancie konštatoval, že rozsudkom č.k. 12C 76/2008 - 211 zo dňa 31.5.2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Co 552/2013 - 217 zo dňa 9.11.2016 bol nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu nezákonného rozhodnutia, uznesenia Prezídia PZ Banská Bystrica ČVS: PPZ 11/BOK-S-I-2004 zo dňa 28.6.2004 o začatí trestného stíhania žalobcu zamietnutý. Žalobca však naďalej trval na nároku na náhradu nemajetkovej ujmy zo zostávajúceho nezákonného rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu v Trnave sp. zn. Tp 125/2004 zo dňa 1.7.2004, o jeho vzatí do väzby v nezmennej výške 132 775,68 eur čo znamená, že sám žalobca nerozlišoval medzi nemajetkovou ujmou vzniknutou mu vzatím do väzby trvajúcej 57 dní a nemajetkovou ujmou vzniknutou mu začatím jeho trestného stíhania, trvajúcim 21 mesiacov, ani následkami, poškodeniami, vzniknutými mu z toho ktorého nezákonného rozhodnutia. Podľa názoru súdu žalobca v konaní nepreukázal, že nemajetková ujma, ktorá zostala predmetom sporu, je v príčinnej súvislosti s nezákonným uznesením Okresného súdu v Trnave sp. zn. Tp 125/2004 zo dňa 1.7.2004 o jeho vzatí do väzby. Na základe uvedeného preto žalobu v zostávajúcej časti nemajetkovej ujmy z titulu nezákonného rozhodnutia- uznesenia Okresného súdu v Trnave sp. zn. Tp 125/2004 zo dňa 1.7.2004, o vzatí žalobcu do väzby, pre kumulatívne nesplnenie podmienok vyžadovaných zákonom č. 514/2003 Z.z. zamietol, i keď mal za nepochybné, že výkon väzby v dôsledku nezákonného rozhodnutia sám o sebe znamená pre každého človeka závažný zásah do jeho osobnostných práv. Pre uvedené nedostatky žaloby súd prvej inštancie dospel k záveru, v prípade žalobcu je samotné konštatovanie porušenia jeho práva dostatočným zadosťučinením.

8. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) a vo veci a úspešnému žalovanému 1/ náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca odôvodňujúc ho § 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p., t.j. že prvoinštančný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p., t.j. že výroky rozsudku prvej inštancie vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolateľ konštatoval, že súd prvej inštancie v rozsudku správne uviedol, že štát zodpovedá za škodu a nemajetkovú ujmu za splnenia zákonných predpokladov, že bola splnená osobitná podmienka predbežného prerokovania nároku v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. a že došlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia. Vo vzťahu k výške škody uviedol vo svojom vyjadrení zo dňa 24. 10. 2017 viaceré odkazy na právoplatné rozsudky Okresného súdu Bratislava I ako aj právoplatné rozsudky iných slovenských súdov, pri ktorých bola výška priznanej nemajetkovej ujmy porovnateľná s výškou nemajetkovej ujmy požadovanou žalobcom (rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 25C/1/2010-148, rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 4C/88/2010-118 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 11Co/2/2013, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/108/2012) . V danej veci súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu nedostatku príčinnej súvislosti, výškou náhrady nemajetkovej umy sa bližšie nezaoberal. Odvolateľ konštatoval, že vzhľadom na závažnosť následkov spôsobených rozhodnutím o vzatí do väzby jemu aj jeho rodine, je možné požadovanú sumu náhrady nemajetkovej ujmy považovať za primeranú. Záver prijatý súdom prvej inštancie je v absolútnom rozpore s vykonanými dôkazmi, predovšetkým s výpoveďami všetkých svedkov, ktorí vo veci vypovedali a poukazovali na to, aký zdrvujúci dopad mala väzba žalobcu na jeho doterajší život, dobrú povesť, zdravie, rodinu a podnikanie. Väzba žalobcu bola závažným zásahom do jeho osobnej slobody, mala dopad na jeho osobný, profesionálny, rodinný, spoločenský život a dobré meno. Vo väzbe mal veľké problémy, nechcel chodiť vo väzenských šatách, koncipient mu pravidelne do väzby nosil čisté veci, mal problémy s hygienou, ktorú nemohol vykonávať tak často ako bol zvyknutý, mal problémy so stravou , odmietal stravu, prestal jesť mäso a bol psychicky na dne. Po prepustení z väzby stratil sebavedomie, má zdravotné problémy so žalúdkom a psychické problémy, nekomunikoval s okolím , nebol schopný súvisle rozprávať, neustále sa niečoho bál, mal problémy so spaním, 3 roky

nemohol poriadne zaspať, odmietal odbornú pomoci lekára, ktorú v tom čase potreboval a stala sa z neho ľudská aj ekonomická troska. Má obrovské dlhy, stratil ekonomické príjmy a väzba zničila jeho rodinné , susedské, priateľské a spoločenské vzťahy a mala vplyv na zdravie jeho manželky, matky a jeho syna. Jeho väzba poznačila aj spoločnosť Spectrum a.s. ktorej je akcionárom, ktorá neurobila po jeho vzatí do väzby žiaden obchod, nedostala záruky z banky, ktoré k obchodovaniu potrebovala a v bankách so žalobcom nikto nechcel rokovať. Súd prvej inštancie v rozhodnutí sám konštatuje, aký výrazne negatívny vplyv mala väzba na dobré meno žalobcu, jeho osobný a profesionálny život ako aj život jeho rodiny, avšak následne bez akéhokoľvek logického odôvodnenia konštatuje, že nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím o vzatí do väzby a vznikom nemajetkovej ujmy. Tento záver nie je konzistentný ani s vykonaným dokazovaním ani so samotným hodnotením dôkazov zo strany prvoinštančného súdu. Za neakceptovateľný označil aj záver, ku ktorému sa na konci rozsudku dopracoval prvoinštančný súd o tom, že v prípade žalobcu je samotné konštatovanie porušenia jeho práva dostatočným zadosťučinením. Táto konštatácia znamená, že prvoinštančný súd mal za preukázané, že boli splnené všetky podmienky, vrátane existencie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a škodou. V opačnom prípade, ak teda neexistuje príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou, nemá poškodený nárok na akúkoľvek formu kompenzácie, resp. satisfakcie, a teda ani na konštatovanie porušenia.

10. Odvolateľ ďalej konštatoval, že tvrdeniu súdu prvej inštancie o tom, že sám žalobca nerozlišoval medzi nemajetkovou ujmou vzniknutou mu vzatím do väzby trvajúcej 57 dní a nemajetkovou ujmou vzniknutou mu začatím trestného stíhania trvajúcim 21 mesiacov, ani následkami, poškodeniami, vzniknutými mu z toho ktorého nezákonného rozhodnutia, nerozumie. Súd prvej inštancie zrejme chcel poukázať na skutočnosť, že nemajetková ujma mohla vzniknúť aj z dôvodu začatia trestného stíhania (a nie z dôvodu vzatia do väzby), a preto nie je možné náhradu nemajetkovej ujmy priznať. Takúto argumentáciu však nie je možné akceptovať z dôvodu, že odporuje základným zásadám teórie náhrady škody, na ktorých je princíp príčinnej súvislosti založený. Ak teda niektoré z nezákonných rozhodnutí spôsobilo žalobcovi ujmu, bolo to práve rozhodnutie o vzatí do väzby. Rozhodnutie o začatí trestného stíhania síce mohlo byť jednou z príčin vzniku ujmy, avšak príčinou menej významnou. Tou hlavnou príčinou bolo nezákonné rozhodnutie o vzatí žalobcu do väzby, čo bolo jasne potvrdené závermi prvoinštančného súdu a vykonaným dokazovaním. Argumentácia prvoinštančného súdu je z právneho hľadiska nesprávna, z logického hľadiska nekonzistentná a z praktického hľadiska neobhájiteľná. Prvoinštančný súd vec nesprávne právne posúdil tým, že žalobu zamietol z dôvodu nepreukázania príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím o vzatí do väzby a vznikom škody žalobcovi. Pokiaľ zastával názor, že časť nemajetkovej ujmy bola žalobcovi spôsobená začatím trestného stíhania a nie vzatím do väzby, mohol a mal rozhodnúť o priznaní časti požadovanej nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti bolo povinnosťou prvoinštančného súdu vysporiadať sa so skutkovými tvrdeniami žalobcu, ktorý skutkový stav dostatočne popísal, a to akým rozhodnutím došlo k nezákonnej väzbe, aké následky na neho, jeho rodinu a život nezákonné rozhodnutie malo, čo žalobca navyše preukázal niekoľkými svedeckými výpoveďami. V konaní jasne a zreteľne popísal, že k jeho útrapám došlo práve nezákonnou väzbou, čo logicky vyplýva z popisu jeho pobytu v nezákonnej väzbe, jeho psychického a telesného stavu, vplyvu väzby na rodinu žalobcu, poškodenie dobrého mena a ďalšie. Odvolateľ žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zmenil a priznal mu náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 132 775,68 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania.

11. Žalovaný 1/ sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

12. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov podaného odvolania (§ 379, § 380 ods. 1, 378 ods. 1 a § 470 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k nasledujúcim záverom.

13. Ako prvoradé konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať, aj keď tieto neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

14. Podľa § 3 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom od 1.7.2004 do 31.8.2007 (t.j. účinného v čase vydania nezákonného rozhodnutia) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za

škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci: a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.
Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

15. Podľa ust. § 8 ods.5 cit. zákona právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak a) bolo proti nemu zastavené trestné stíhanie, b) bol oslobodený spod obžaloby alebo c) vec bola postúpená inému orgánu.

16. Podľa § 15 ods. 1 cit. zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

17.Podľa § 16 ods. 1 cit. zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

18. Podľa § 17 ods.1,2,3 cit. predpisu uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.
V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.
Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na
a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.
19. V nadväznosti na rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 31.5.2013 , č.k. 12C/ 76/2008 - 211 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 9.11.2016, č.k. 3Co 552/2013 - 217 zostal predmetom konania nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu nezákonného rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu v Trnave sp.zn. Tp 125/2004 zo dňa 1.7.2004 o vzatí žalobcu do väzby voči žalovanému 1/ Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR vo výške 132 775,68 eur spolu s 8,5% úrokom z omeškania zo sumy 132 775,68 eur za obdobie od 3.7.2007 do zaplatenia. Súd prvej inštancie v konaní ustálil, že podľa súdnej praxe a platnej judikatúry, posudzovanie nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o začatí trestného stíhania a o väzbe, ak došlo k zastaveniu trestného stíhania obvineného preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie týchto rozhodnutí pre nezákonnosť (rozsudok NS SR sp.zn. 1Cdo 53/1993, 4MCdo 15/2009 a rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. III.ÚS 117/06, I.ÚS 320/2016, I.ÚS 395/2016 a I.ÚS 540/2016 z 13.12.2016) a žalobcovi vzniklo v zmysle § 5 ods. 1 a § 8 ods. 5 zákona č. 514/2003 Z.z. právo domáhať sa titulom označeného nezákonného rozhodnutia nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch. V rozhodnutí ďalej konštatoval nedôvodnosť námietky premlčania vznesenej voči tomuto nároku žalovaným 1/ a i to, že tento nárok bol v zmysle ust. § 15 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z. riadne vopred predbežne prerokovaný s príslušným orgánom. Tieto skutkové zistenia a ich podriadenie pod na ne sa vzťahujúcu právnu úpravu neboli odvolacími námietkami namietané.

20. Odvolacie námietky žalobcu smerovali k úvahe súdu prvej inštancie o tom, že v danej veci žalobca nepreukázal , že nemajetková ujma, ktorá zostala predmetom konania, je v príčinnej súvislosti s nezákonným uznesením Okresného súdu v Trnave sp.zn. Tp 125/2004 zo dňa 1.7.2004 o vzatí žalobcu do väzby trvajúcej 57 dní.

21. V danej veci súd prvej inštancie po vykonaní a zhodnotení dokazovania smerujúceho k zisteniu skutkového stavu veci, ktorý dôsledne opísal v 36 napadnutého rozhodnutia, sa následne v zmysle záverov odvolacieho súdu vyslovenými v jeho rozsudku zo dňa 9.11.2016, č.k. 3Co 552/2013 -

217 zaoberal (pri preukázaní existencie nezákonného rozhodnutia) ďalším dôležitým predpokladom zodpovednosti štátu za škodu (uplatnenej ako nemajetkovej ujmy) spôsobenej v dôsledku nezákonného rozhodnutia, a to existenciou príčinnej súvislosti medzi škodou a nezákonným rozhodnutím, t.j. či škoda ako nemajetková ujma, ktorá je uplatňovaná voči štátu, vznikla následkom nezákonného rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu v Trnave sp.zn. Tp 125/2004 zo dňa 1.7.2004 o vzatí žalobcu do väzby (viď analogické použitie Nálezu ÚS SR I. ÚS 430/2011-37 zo dňa 18.1.2012) a to s poukazom na to, že žalobca sa v žalobe domáhal náhrady nemajetkovej ujmy i z ďalšieho nezákonného rozhodnutia - uznesenia Prezídia PZ Banská Bystrica ČVS: PPZ 11/BOK- S- I-2004 zo dňa 28.6.2004 o začatí jeho trestného stíhania (trvajúceho 21 mesiacov), ktorá bola po vznesení námietky premlčania žalovaným 1/ a jej posúdení ako opodstatnenej rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 31.5.2013, č.k. 12C/ 76/2008 - 211 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 9.11.2016, č.k. 3Co 552/2013 - 217 zamietnutá.

22. Príčinná súvislosť (kauzálny nexus) je podstatným prvkom zodpovednostnej skutkovej podstaty. Vyžaduje sa, aby protiprávne konanie (delikt, nezákonné rozhodnutie, nesprávny úradný postup) a vznik škody boli v logickom slede (nexus = spojenie, súvislosť, sled), teda, aby protiprávne konanie bolo príčinou a vzniku škody, vrátane jej rozsahu následkom tejto príčiny. Nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, či okolnosti nasvedčujúcej jej existencii; príčinnú súvislosť treba vždy preukázať. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku ktorú nemožno riešiť vo všeobecnej rovine, ale vždy v konkrétnych súvislostiach. Príčinou vzniku škody môže byť len také konanie (alebo opomenutie), bez ktorého by škodný následok nevznikol. Základom je úvaha (test conditio sine qua non spoločný pre takmer všetky právne systémy Európskej únie), či by škodlivý následok nastal bez konania škodcu. Ak by tomu tak bolo, príčinná súvislosť by daná nebola. Podľa teórie tzv. adekvátnej príčinnej súvislosti, príčinná súvislosť je daná vtedy, ak je škoda podľa všeobecnej povahy, obvyklého chodu vecí a skúseností adekvátnym dôsledkom protiprávneho úkonu. Súčasne však musí byť preukázané, že škoda by bez tejto príčiny nebola nastala . Pri riešení otázky príčinnej súvislosti je právnym posúdením veci vymedzenie medzi akou ujmou (ako následkom) a akou skutočnosťou (ako príčinou) tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie zodpovednosti za škodu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je požadovaná náhrada.

23. V súvislosti s uplatneným zostávajúcim nárokom odvolací súd poukazuje na právne závery obsiahnuté v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4 Cdo 177/2005 zo dňa 31.5.2007, podľa ktorých nárok na náhradu škody za predchádzajúce nezákonné pozbavenie osobnej slobody zaručuje nielen vnútroštátna úprava, ale aj čl. 5 ods. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podmienkou na odškodnenie v zmysle čl. 5 ods. 1 a 5 Dohovoru je porušenie niektorého ustanovenia čl. 5 ods. 1 až 4 Dohovoru, alebo, že pozbavenie osobnej slobody je v rozpore s vnútroštátnym právom. Predpokladom nároku je vznik škody v príčinnej súvislosti s namietaným porušením čl. 5 Dohovoru, pričom škodou sa rozumie tak škoda materiálna, ako aj nemateriálna , pričom čl. 5 ods. 5 Dohovoru je nutné aplikovať prednostne pred zákonom. Z právnych záverov rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 30 Cdo 2357/2010 a v ňom označených a citovaných podstatných právnych záverov rozhodnutí ESĽP je možné vyvodiť, že základnými pravidlami pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy za nezákonné obmedzenie osobnej slobody sú povaha trestnej veci, celková dĺžka obmedzenia osobnej slobody a následky v osobnej sfére poškodenej osoby. Zároveň z nich ďalej vyplýva, že pri hodnotení následkov nezákonného obmedzenia osobnej slobody je nutné vychádzať z toho, že obmedzenie osobnej slobody (zadržanie, väzba, výkon trestu odňatia slobody) má z povahy veci negatívne dopady do slobody pohybu, do práva na súkromie a v tomto ohľade samo osebe pôsobí ujmu na základných právach, slobodách a dôstojnosti dotknutej osoby, pôsobí takejto osobe stres, neistotu , úzkosť a pod. V takýchto prípadoch je naviac treba prihliadať aj k ďalším individuálnym okolnostiam jednotlivého prípadu, ako môžu byť životné podmienky vo väzobnej väznici, resp. v ústave na výkon odňatia trestu slobody, dopad obmedzenia osobnej slobody do profesného života jedinca, do jeho spoločenskej povesti a cti.

24. Na základe uvedeného pri zohľadnení, že nezákonné obmedzenie osobnej slobody v dĺžke 57 dní samo osebe predstavuje vážny zásah do osobnej slobody jednotlivca, vyvoláva ďalšie negatívne dopady na osobný život poškodeného, zasahuje do jeho súkromného života a je spôsobilé okrem porušenia práva na osobnú slobodu garantovaného čl. 17 ods.1 Ústavy SR obmedziť, či porušiť aj jeho právo na rešpektovanie a ochranu súkromného života, dôstojnosti, osobnej cti a dobrej povesti tak , ako to zaručuje čl. 19 ods.1,2 Ústavy SR, odvolací súd považuje za dôvodné priznať žalobcovi

titulom nezákonného rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu Trnava sp.zn. Tp 125/04 zo dňa 1.7.2004 náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2 280 eur. Pri kvantifikácii priznanej nemajetkovej ujmy vychádzal z tzv. prezumovaných následkov nezákonného zásahu do osobnej slobody žalobcu, do jeho práva na súkromie, práva na ochranu súkromného života, dôstojnosti, osobnej cti a dobrej povesti , ktoré s odkazom na dôvody uvedené v ods.23 tohto rozhodnutia nie je treba v konaní osobitne preukazovať . Pri kvantifikácii priznanej náhrady nemajetkovej ujmy zároveň využil komparačnú metódu vo vzťahu k iným obdobným prípadom:
- veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 7 Co 65/2017, v ktorej sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, ktorý s odkazom na rovnaké rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky priznal náhradu nemajetkovej ujmy titulom nezákonnej väzby v sume 40 eur denne, keď pri rozhodovaní okrem následkov tzv. prezumovaného zásahu prihliadol i na individuálne okolnosti daného prípadu zistené vykonaným dokazovaním, t.j. podmienky vo väzobnej väznici, následky v profesionálnom živote poškodeného a pod.
- veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 7 Co 160/2019, v ktorej sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, ktorý s odkazom na rovnaké rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky priznal poškodenému náhradu nemajetkovej ujmy titulom nezákonnej väzby v sume 20 eur denne, keď pri rozhodovaní prihliadol výlučne na následky tzv. prezumovaného zásahu.
Pri rozhodovaní odvolací súd zároveň zohľadňoval aj výšku nemajetkovej ujmy, ktorá je poskytovaná za každý deň odňatia slobody v iných štátoch Európskej únie (s odkazom na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/2357/2010 a v ňom označených a citovaných podstatných právnych záverov rozhodnutí ESĽP) a vychádzal zo sumy 40 eur za jeden deň nezákonného obmedzenia osobnej slobody (t.j. sumy na v strednej hranici priznávaného rozpätia pohybujúceho sa vo výške 20 až 60 eur). Pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy za nezákonné obmedzenie osobnej slobody v dĺžke 57 dní zohľadnil okrem následkov tzv. prezumovaného zásahu i individuálne okolnosti daného prípadu zistené vykonaným dokazovaním, t.j. spôsob zadržania žalobcu , o ktorej informovala aj tlač, ťažké prežívanie podmienok vo väzobnej väznici žalobcom, ktorý bol dovtedy úspešným , bohatým a váženým občanom, jeho psychické problémy počas výkonu väzby a dopad trvajúcej väzby na jeho rodinný , spoločenský a profesný život.

25. Pokiaľ ide o žalobcom tvrdené následky nezákonného rozhodnutia trvajúce po jeho prepustení z väzby (strata sebavedomia, zdravotné problémy so žalúdkom, psychické problémy, nekomunikovanie s okolím, neschopnosť súvisle rozprávať, strach, problémy zo spaním, odmietanie odbornej pomoci lekára, to, že sa z neho stala ľudská aj ekonomická troska, existencia obrovských dlhov, strata ekonomických príjmov, zničenie rodinných, susedských, priateľských a spoločenských vzťahov, negatívny vplyv na zdravie manželky, mamy a syna žalobcu, odcudzenie sa rodinou švagra, snaha vyhýbať sa stretnutiam so susedmi, strata príjmov a benefitov zo spoločnosti Spectrum, a.s., trvajúce poškodenie dobrého mena, povesti, spoločenského postavenia, poškodenie zdravia, psychickú ujmu jeho a celej rodiny, zásah do rodinného života a života jeho blízkych a zhoršenie vzťahov v mieste bydliska), odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie v tom, že žalobca v konaní nepreukázal, že tieto sú v priamej príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím - uznesením Okresného súdu Trnava sp.zn. Tp 125/04 zo dňa 1.7.2004. S prihliadnutím na existenciu ďalšieho nezákonného rozhodnutia - uznesenia Prezídia PZ Banská Bystrica ČVS: PPZ 11/BOK- S- I-2004 zo dňa 28.6.2004 o začatí trestného stíhania žalobcu (trvajúceho 21 mesiacov) nebolo v tomto konaní žalobcom bez akýchkoľvek pochybností v konkrétnych súvislostiach preukázané, že tieto ním tvrdené následky nezákonného rozhodnutia , trvajúce po jeho prepustení z väzby, sú podľa všeobecnej povahy, obvyklého chodu vecí a skúseností adekvátnym dôsledkom práve tohto protiprávneho úkonu a ani to, že by bez tejto príčiny neboli nastali .

26. Pokiaľ ide o úroky z omeškania z priznaného prísudku odvolací súd konštatuje, že žalovaný 1/ sa so zaplatením priznanej nemajetkovej ujmy nedostal do omeškania, keďže jeho povinnosť zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu vzniká až právoplatným rozhodnutím súdu, ktorým je stanovené v akej výške a v akej dobe splnenia má žalovaný 1/povinnosť nemajetkovú ujmu žalobcovi zaplatiť. Až nesplnením právoplatného rozhodnutia súdu o uložení povinnosti zaplatiť nemajetkovú ujmu žalobcovi v stanovenej lehote sa žalovaný 1/ ako dlžník môže dostať do omeškania. V tejto súvislosti odkazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Co 15/97 zo dňa 24. 6. 1998, ktorý bol uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, pod č. 45/2000 ktorý judikoval, že povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká až na základe súdneho rozhodnutia,

v ktorom je určená doba plnenia, keď až uplynutím takto určenej lehoty splnenia sa dlžník dostáva do omeškania.

27. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalovanému 1/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy z titulu nezákonného rozhodnutia (uznesenia Okresného súdu Trnava sp.zn. Tp 125/04 zo dňa 1.7.2004) vo výške 2 280 eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo zvyšku žalobu o náhradu nemajetkovej ujmy z titulu nezákonného rozhodnutia (uznesenia Okresného súdu Trnava sp.zn. Tp 125/04 zo dňa 1.7.2004) ako nedôvodnú zamietol.

28. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1,2 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 C.s.p. zohľadňujúc výrazne prevažujúci úspech žalovaného 1/ a zároveň skutočnosť, že z obsahu spisu nevyplýva, že by mu trovy v súvislosti s konaním vznikli.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon
pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).